

עמ"י 22286/02/15 - יגאל דן פלח נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

11 פברואר 2015

עמ"י 22286-02-15 פלח(עציר) נ'
מדינת ישראל

לפני כב' השופטת דבורה עטר

העורר	יגאל דן פלח
נגד	
המשיבה	מדינת ישראל

נוכחים:

ב"כ העורר עו"ד אריה שרעבי

ב"כ המשיבה פקד מאור גורן

העורר בעצמו

[פרוטוקול הושמט]

החלטה

1. בפני ערר על החלטת בית משפט השלום ראשון לציון (כב' השופט עמית מיכלס), מיום 9.2.15 במסגרתה הוארכו תנאי שחרורו של העורר לרבות מעצר בית עד ליום 15.2.15.
2. לעורר מיוחס חשד לביצוע עבירות של סחר בסם מסוכן, וכן החזקת סם שלא לצריכה עצמית, נהיגת פוחזת ברכב ונהיגה תחת השפעת סמים ואלכוהול.
3. ביום 5.2.15 הורה בית המשפט על שחרורו של העורר בתנאים, וביניהם מעצר בית מלא בפיקוח עד ליום 9.2.15 בשעה 12:00.

עמוד 1

4. בהחלטה בדיון שהתקיים ביום 9.2.15 קבע בית משפט קמא לאור מסמך גילוי ט"א, כי האמור מסבך את העורר עד מאוד, ועומד למעשה בסתירה לגרסה שמסר, הן לפני הגילוי והן לאחריו. בנסיבות אלה מצא בית המשפט לאפשר למשטרה להמשיך ולמצות את החקירה, ובשים לב לטיב המעשים המיוחסים לעורר, ולהיותו משוחרר בתנאים מגבילים, וכן למשך הזמן הנדרש לפעולות החקירה, ולהורות על המשך מעצר הבית של העורר עד ליום 15.2.15.
5. על החלטה זו הוגש הערר, כאשר בפי ב"כ העורר טענות בדבר אפליה בין עניינו של העורר לבין עניינו של חשוד אחר שנעצר יחד עמו, ואשר המשטרה טענה לביצוע העבירות בצוותא חדא עם העורר, ואולם הלה שוחרר בלא תנאים מגבילים.
- הוסיף וטען ב"כ העורר באשר להיות העורר נעדר עבר פלילי, וכן בדבר הקושי בקיום תנאי השחרור לו ולבני משפחתו המפקחים עליו ועתר לבית המשפט מכלל הטעמים להורות על שחרורו של העורר, ולחילופין לבטל את הפיקוח במהלך מעצר הבית.
6. ב"כ המשיבה מנגד הדגיש את כלל העבירות המיוחסות לעורר. כמו כן את ההבחנה שיש לערוך בינו לבין החשוד 1, כפי שציין בית משפט קמא בעניינו, כי לא חלה התקדמות ממשית וזאת להבדיל מעניינם של העורר והחשוד ה-3, אשר שוחרר גם הוא בתנאים זהים לאלה בהם שוחרר העורר. כמו כן הפנה ב"כ המשיבה את בית המשפט לפעולות החקירה שנותרו לביצוע, ועתר לבית המשפט להורות על דחיית הערר.
7. כפי שציין בית משפט קמא, קם יסוד לחשד המיוחס לעורר, ובדיון מיום 9.2.15 אף הועמק החשד בעת שהונח בפני בית משפט קמא מסמך גילוי ט"א של העורר.
8. באשר לטענת האפליה בין עניינו של העורר לבין עניינו של החשוד 1, ציין בית משפט קמא במפורש, כי לא חלה התקדמות ממשית בעניינו, זאת להבדיל מעניינם של החשודים 2 ו-3, ועל כן דחה את בקשת המשיבה להאריך את התנאים המגבילים.
- הוסף לכך את העובדה כי לעורר מיוחס חשד לביצוע עבירות נוספות, בהקשר לאופן הנהיגה ואף החזקת סם שלא לצריכה עצמית שנמצא בביתו, עבירות שאינן מיוחסות לחשוד 1. כן יצוין כי החשוד ה-3 שוהה בתנאים מגבילים זהים, לאלה בהם שוהה העורר.
9. עיינתי בפעולות החקירה, שהוצגו לבית משפט קמא ביום 9.2.15, חלקן בוצעו, חלקן האחר טרם בוצעו, בכוונת המשיבה לבצען כבר מחר, וחלקן האחר דורשות פרק זמן מעבר לכך כאשר בהקשר לפעולה מספר 4, ציין ב"כ המשיבה שבכוונתם להעביר את התיק בחזרה לתביעות, לאחר שנלקח לאור הגשת הערר, וכי יעשה מאמץ למצות פעולות חקירה אם יידרשו כבר במהלך תקופת מעצר הבית.

10. לאור סך כל האמור לעיל, ובשים לב למהות החשדות המיוחסות לעורר ומכלול הנסיבות, לא מצאתי כי טעה בית משפט קמא בעת שהאריך את מעצר הבית עד ליום 15.2.15 ודין הערר להידחות.

ניתנה והודעה היום כ"ב שבט תשע"ה, 11/02/2015 במעמד הנוכחים.

דבורה עטר , שופטת